

IV. ROTACE

30. úsek Tomáš,

Start 9:29

Lounky - Litoměřice 12,70 km, čas 1:01:33, tempo 5:00 min/km, převýšení 6 m,

Úsek jsme si se Šárkou prohodili, takže mé finále bylo na delší trase. První třetinu jsem tlačil proti zdatnému větru, ale pak už to šlo. Tedy "šlo". Hned několikrát jsem zkoušel zrychlit, ale z nedostatku energie jsem vydržel dvě minuty a opět pohořel. Nohy jsou totálně vyždímaný. Funguje jen hlava. Předávám Šárce
Pořadí a reálný čas

1	born2run	9:44
2	Run For Fun	10:01
3	Rychlá rota	10:08
4	jACOblesk	10:25
5	Ewals Cargo Care	10:31
6	Running Stones	10:37
7	BOOTCAMP	10:46
8	Fajn Tým	10:47
9	NAPOHODU	11:13
10	Přebytečná energie	11:24

32. úsek Karel

Start 11:21

Velké Žernoseky - Sebužín 11,51km, čas 1:18:05, tempo 6:47, převýšení 414 m

Na předávce ve V. Žernosekách netrpělivě vyhlížím Šárku a přemýšlím, jestli jsme ji neměli raději nahradit s ohledem na její zdraví. No nic, nechali jsme to na jejím rozhodnutí, tak snad to bude dobrý. Naštěstí už přibíhá, přičemž na jednu nohu těžce napadá, ale zvládla to! Má moje uznání a poklonu k jejímu odhodlání, svůj 3.úsek doběhnout. Přebírám od ní štafetu se slovy, že je statečná holka a s velkým **DÍKY** vyběhám - tedy pokud se to dá tak nazvat, s pěti minutovou ztrátou na 5. místo a s náskokem dvaceti min. na 7.

Nohy mám jako z olova a neuvěřitelně mě bolí svaly na přední straně stehů (pro fajnšmekry Kvadricepsy- čtyřhlavé svaly stehenní), které jsou absolutně na hadry. Tuto bolest znám z mého 1. krkonošského skymarathonu (50 km), kde jsem si je takto zničil hned po prvních 12 km a zbytek závodu protrpěl s velkými bolestmi hlavně při sebězích. Teď mě čekal úsek přes Plešivec, jehož vrchol je na 7. km trasy.

Nahoru to půjde, až se trochu zprovozním, ale co ty 4 km dolů.....? To bude pocuc.....s těmito myšlenkami zdolávám první 2 km mého úseku ještě po rovině, ale pak už 5 km do kopce s 370 m převýšením. Od 4. km chybělo značení, takže kontrola trasování pomocí mobilu. Do Kamýku po zelené a z Kamýku až do Sebužína na předávku po modré tur. značce. Navigace by tedy měla být ok, ale ten terén? Kamenné pole, jak pro horskou kozu! Takže hluboký předklon, ruce na kolena a stoupat. Udělám 2 fotky jednu směrem nahoru a druhou směrem dolů. Selfie si zde nedělám, protože se už nemám rád.....!!

Něco ukrojit z náskoku týmu před námi nejspíš nevyjde, tak jde jen o to, udržet Status quo. Jsem na vrcholu kopce a začíná seběh, skoro stejným tempem, jakým jsem absolvoval i výstup jenom s tím rozdílem, že to zatraceně víc bolí! Každým krokem se přeci jen přibližuji k

předávce, ale co to? Jsem v Sebužíně, ale předávku nevidím, teď už jsem u Labe na cyklostezce.....„sakra, kde je to hřiště“. Otočím se a už vidím značené hřiště zpět nahoru. Jak nebyla značená trasa, tak nebyla značená ani předávka, která ležela cca 300 m zpět do kopce, takže jsem ji minul a musel zpátky. To už začínám být trochu (možná i víc) frustrovaný. Hlavně z těch 300 m navíc směrem dolů a také z časové ztráty :-(No nic, nakonec s velkou úlevou předávám Martinovi s přáním, aby můj ztracený čas nahnal zpět. Nasedám do auta a přejíždíme na Střekov, přičemž od Luboše do sebe nasávám slova útěchy a povzbuzení. Díky tomu u mě začíná převládat dobrý pocit a také z toho, že to už zvládneme! Na Střekově už netrpělivě čeká Vašek a jeho parta. Václav jako na každé předávce překypuje energií a nemůže se dočkat až bude na trati.

Pořadí a reálný čas předávky

1	born2run	11:14
2	Run For Fun	11:25
3	Rychlá rota	11:47
4	jACOblesk	12:05
5	Running Stones	12:15
6	Ewals Cargo Care	12:42
7	BOOTCAMPS	12:51
8	Fajn Tým	12:53
9	Přebytečná energie	12:58
10	NAPOHODU	13:11

33. úsek Martin

Strat 12:42

Sebužín - Střekov 8,8 km, čas 0:51:00, tempo 5:44 min/km, převýšení 243 m

Dokážeš si představit totálně mrtvé nohy, zima, vítr, únava po noci, kdy zavřeš oči v autě ve čtyřech...a běž ještě jednu desítku? Úsek s převýšením kolem 200 metrů. Ale člověk se hecne, hlavně pro tým, protože rozběhnuto bylo parádně. Po předávce jsem vyrazil do totálně neznačeného úseku. Běžet s mobilem v ruce bylo nutný. Do kopce, pak do kopce a pak ještě do kopce. Začátek masakr, na čtvrtém kilometru jsem konečně seběhl k Labi. Těšil jsem se, že si tam po rovině odpočinu, jenže tam mě totálně masakroval protivítr. Žádný odpočinek, co jsem si taky mohl myslet. Doběhl jsem až pod hrad Střekov. Překvapivě hrad nepostavili u Labe, ale na dalším pořádném kopci.. Poslední úsek, už není důvod šetřit síly. „Zaber, hecni se, řekl jsem si.“ Jooo, zrychlil jsem, zrychlil...asi na 14 metrů. Hned jsem zase zvadnul, nebyla síla. Kopec byl fakt prudký. Do cíle bylo 300 metrů, už jsem viděl konec. A taky spoustu lidí. Ti mě přeci jen vyhecovali k závěrečnému sprintu. Našel jsem poslední síly a zamakal na 100 %. Po předávce, poslední předávce, jsem s sebou fláknul na zem a uvědomil si, že už je vážně konec. Skvělý pocit.

Pořadí a reálný čas předávky

1	born2run	12:00
2	Run For Fun	12:29
3	Rychlá rota	12:40
4	Running Stones	13:04
5	jACOblesk	13:15

6	Ewals Cargo Care	13:33
7	Přebytečná energie	13:45
8	BOOTCAMPS	13:56
9	NAPOHODU	13:59
10	Fajn Tým	14:04

Úsek 34 – Václav Škach

Start: Ústí nad Labem (hrad Střekov) – Cíl: Velké Březno - Vítov

Trať: 10,9 km, Výškový profil: 325 m nahoru, 346 m dolů

Čas: 13:33 - 14:34

Na předávacím místě přešlapuji sem a tam, občas dřep, občas předklon nebo nějaký jiný rádobý protahovací cvik. To vyčkávání je dlouhé. Dole, na silnici pod kopcem v zatáčce se objevuje běžec. Karel rozpoznává Martina Viktora, který z toho krpálu ukrajuje metr po metru úctyhodným tempem. Hlásím se jak školáček ve škole o štafetu.

Přebírám a vyběhám...

Míša:

Po předávce jsme se Zdendou sedli do auta a jeli do Vítova, abychom zajistili včasnou předávku a nestalo se faux pas jako u minulé předávky.

Hned pár desítek metrů od výběhu začíná 2 – 3 kilometrové stoupání. Hlídám se, abych to nepřepálil, dělám krátké kroky (cupity dupity), držím tempo, abych měl dech na přijatelné úrovni. Když je kopec mírnější, trochu přidávám, když příkřejší, rytmus přizpůsobuji. Jsem až překvapen, jak se mi to daří koordinovat. Kopec končí nad obcí Nová Ves, pak je to mírně z kopce. A v obci...zase nahoru...a zase docela dlouho. Pak už se běží po vrstevnici a dolů. Trasa klesá k Labi. Ale velmi pozvolna, není to tak prudké jako předchozí stoupání nahoru. O to mi ten běh připadá delší. V hlavě jsem si nějak nastavil, že už musím být u konce, ale stále se přede mnou objevovaly další a další úseky. Trasa ale vede hodně v lese, tak si to snažím užívat. Nakonec sbíhám do Vítova a na silnici se dávám doprava. Jen několik desítek metrů před sebou vidím hlouček lidí, rozpoznávám Míšu. Zdendu nevidím. Běžím tedy k Míše, která mě směřuje za roh na parkoviště, kde už Zdenda čeká. Předávám a cítím obrovskou spokojenost, že můj poslední úsek tohoto závodu je za mnou... A že se blíží ta chvíle, kdy už asi opravdu tenhle závod dokončíme.

Úsek 35 – Zdenda Streichsbier

Start: Velké Březno - Vítov – Cíl: Nebočady

Trať: 10,9 km, Výškový profil: 7 m nahoru, 65 m dolu

Čas: 14:34 – 15:25

Zdendu čekal asi 1-2 km běh dolů k Labi a pak už jen po cyklostezce. Poslední úsek dal za božích 50 minut. Ještě měl čas si udělat selfíčko se skálou v pozadí. Frajírek! Je ten kluk člověk? :-D

Předávání štafety bylo v 15:25 Lubošovi, který měl před sebou posledních 6,3 km. Běžel z Nebočad do Děčína.

36. úsek finiš do cíle Luboš

Start 15:25

Nebočady - Děčín 7,3 km, čas 0:35:21, tempo 4:53 min/km, převýšení 10 m

Na to jsem se těšil nejvíc .-) Svítlo sluníčko, tak do trenek. Jak jsem měl bolavé nohy, tak jsem se rozhýbal a ejhle ono to šlo. Čekal jsem nabušený na Zdeňka a když přilítnul jak Pendolín, tak jsem musel navázat a kousnul jsem se a dostal se v úseku pod průměr 5 min/km. To abych zapadnul do Klubu rychlíků v naší posádce .-)

Celá parta čekala kousek od cíle, a tak to bylo prostě dokonalý a ten závěr. Super. No a najednou byl konec. Parádní atmosféra, focení, a rychlé rozloučení...a najednou jsem si vzpomněl, že jsem měl na oslavu dvě Šaña, alko i nealko....,tak příští rok přátelé mi to musíte připomenout .-)

Značení úseku nebylo ani potřeba, bylo vše jasné asfalt a stezka, na zemi zelené šipky.

Pořadí a reálný čas Cíl

1	born2run	14:14
2	Run For Fun	15:01
3	Rychlá rota	15:12
4	Running Stones	15:41
5	jACOblesk	15:48
6	Ewals Cargo Care	16:00
7	NAPOHODU	16:23
8	BOOTCAMPS	16:24
9	Přebytečná energie	16:32
10	Underdogs & Pacemakers	16:35

Karel

Po tom, co Luboš vyběhl na poslední úsek celého závodu se přesouváme, společně s Václavem a jeho partou do cíle, kde už parkuje vozidlo Jardy Vlčka. Oblékáme se do týmových Ewals Cargo Care triček a jdeme kousíček naproti našemu finišmanovi, abychom mohli společně protnout pomyslnou cílovou pásku. Pozoruji své spoluběžce a říkám si kde se v nich vzala taková síla a odhodlání? Nevím.....všichni byli skvělí a od nikoho jsem nezaslechl „tak tohle už nikdy“, ale naopak „Příští rok znovu“ což je úžasné !!!!

Doběhli jsme na krásném 6.místě za rovných 34 h., díky skvělému přístupu, přípravě, zodpovědnosti a morálce všech běžců/běžkyň, kteří svými výkony předčili veškerá očekávání!!!!

Pro nás všechny to byl nezapomenutelný zážitek, proto náš dík patří i organizátorům RLR

Děkujeme Vám všem, kteří jste nám drželi palce a samozřejmě děkujeme i za podporu ECC :-)

Závěrem

A co na závěr? Žádný závěr nemůže být dost výstižný, dostatečně pravdivý. To, čeho jsem byl účasten, se musí prožít. To prostě nevypíšu.

Myslím, že každý z našeho jedenácti členného týmu si z tohoto „happeningu“ v sobě odnáší něco obrovského, nepopsatelného, nezapomenutelného. A fyzický výkon každého z nás je, myslím, až tou podružnou hodnotou (i když i na to jsem pyšný).

A za Míšu:

V cíli, v Děčíně, jsme se shledali po dlouhé době všichni. Lubošovi jsme vyrazili pár metrů naproti, abychom ho mohli podpořit v posledních metrech a cílovou čáru překročili společnými silami, jako tým.

Tak se i stalo. Cíl byl dosažen a euforie z nás sálala, jak jen mohla.

Děkuji všem za umožnění být v tomto týmu. Jsem hrdá na to, že jsem mohla být jeho součástí a svým dílem pomoci k úspěchu, který nikdo neočekával... Krásné 6.místo!!!! V tomto ohledu mluvím samozřejmě i za Zdendu! Míša.